

ԲՐՈՅԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏԱԿԱՆ

Ե. ՑԱՐԻ 1891

Ժարեամ 10 ֆր. ունիք — 4 րու.
Վեցամասայ 6 ֆր. ունիք — 2 րու. 50 կ.
Մէկ թիվ կարճ 1 ֆր. — 50 կոտ.

Թիվ 9 ԱԵՊՑԵՄՔԵՐ

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ

ՄԱՑԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՅՈՅԵ-ԿՈԼԻԿՈՒԹԵՆԵԸ (Pseudo-Callisthenes)
ՎԵՐԱՊԵԱՀՔՄԱՆԴՐԻ ԱԽՈՒՄԵԸԸՐՈՒԹԻՒՆ
4.

Խ. Կիշտունցոյ ևս այլոց խոհազրութիւնը ևս
յանձնենանք:

(Հարաբեկան պատճեն)

Եթե շատ անդամ յիշեցիք
Զաւույսէ իմբարդու-
թիւնն որուն գլխաւոր
ներկայացրացին եօն? Ա
նեռապին Զաւույս-
այի ընթացքն այնպէս
նոյն է խաչառոյ հետ-
որ միշեւ անդամ ա-
նոր Յիշտասկարանին
ընտափին իրեն դորդա-
ծեր է. Այս յիշտասկարանը
դրմբ վերը, ինչպէս մի քառ

մանր յիշտասկարանը յիշեցիք արդէն, որոնք
յայտնի լու ցուցնեն Զաւույսի խմբագրութեան
ինչ ըլլալ, այդինքն՝ ընդօրինակութիւն խաչառոյ

մեռագրին, (— քանիք ոչ բնույթուն զարտուղա-
թեանց վայ յեռյ կը խօսիք, եւ կը տեսնէք որ
57 Ա Զաւույս ձևապին կելուսուն խմբին մէջ
ուրյոյն սարարածածնում կը կազմէ. —) յաւելուած
նոր առանձարար, նշանինքաւ եւ նազիդրուննանց, կամ
իր խոսքերամ՝ “Ի՞ցի իմով ձեռագործ” (Պայոս պատ-
մութիւնն աշխարհականի Աղքասանուուրու), ի մէջ
քաղաքն ձառն առ պատի քառակա ... եւ լորու-
թէց ունի եւ ուսուբիշունավ, եւ պահանուրվ ...

բարեալ ի հայոց պարգեսու մեծ վարդապետն եւ
քաջ վարդապետն եսայեայ եւ պարս եղագաց
ինց եւ հայցն Պառաշաց տօհմնու Հռու զարդա-
րեցի ունի ըստը նկաներու վայ է, զը միշտ
պարապել կը յիւս պատէ “Զաւույս եկանիսոս
գծուու եւ նիւշուու² Աղքասանուր զարց, եւ ի Զա-
ւույսին եսպիսուու նիւրուու³: Իւր միշտարիու-
թիւնը կը ցուցնէ նաեւ պալուր կալիսթենէսի ան-
դրմբ մարդկան եւ նմանեաց վրայ բերելու⁴:

“Ուրափ որ սունդկան է զմորդն ի հոյոյ պայտես չէ

տեսած տեսած ի մաս ընկած իւ է գիր ուսուսու ունիուու,

թէ մարդ անգուստ մնի նայ երթայ ուրեք հեռացած,

իւն:

Անշուշու իւր իմբարդութենէն են ընդարձակ
օրինակաց մէջ երեւցած նկաները, որոնք հարկա-
յնթաց ժամանակաց ըստ գրաց եւ նմարուց ա-
նորժակին փոփոխութիւն կը կրէն, եւ վերջապէս
նկարուց անհամաթեամբ շատերաւ մէջ ուրու-
վին կը պահէն: Ինձի ժամանակ օրինակաց մէջ նիւր
անին միայն Աղքասանու թ. 424, (— 1259ի մէջ
նկանելու համար գատարկ տեղ թաղուած է, բայց

¹ թ. 57 Ա. էջ 144, 8-13:

² թ. 57 Ա. էջ 141, 13: Հման. 144, 2. “Զաւույս
եկանիսու գծուու եւ նիւշուու”:

³ թ. 57 Ա. էջ 139, 22:

⁴ թ. 57 Ա. էջ 94:

միշտ անառան ունի այս կտրոները. մնացելց կեսը միշտ մէջ անահուն է, միևն կեսով մնասին մէջ:

Գրաւարարար թ. 90 դ.ձեռագիրն ունին պարբեր դրսին, նշանակուած շատ կտրոներ, որոնց շատը 57 Ա եւ 68 մասսմէ միայն ունին անառան Այսպէս գրէտորէս անուուն կը կըն հետեւեալ կտրոները. «Կերտանի այլ չեղ լաւը, որ անունն է բանաւանի», ու «Նախախնամութիւն վերին» գու շարժուղ², ու «Այլ գու սուրափ կաց եւ մնաւած», Ուրիշ կտրոն մունի այս խորագիրը. «Ի գրէտորէս իշխանութեան տապացաւ ուղարքին երեխնեւ: Ն ճնձ հայու ուն ու թեւ պիտէր³, Մէկ կտրոն մը միայն երկուուն ալ (90 դ. եւ 57 Ա) միարան «Գրի կը նշանակուած» բ. Բարանուութեան վայ յօրինաւած «Այլ իմ մասմօր որդեակէ», ու զրո միայն 57 Ա արքուուն իմ, իսկ 90 դ. շարու տող միայն յաշնր թուուր գուական ըլլապու. Աւելի զարմանալին այն է որ Ա. Բարանուութեան վայ յօրինաւած «Ողբեցէր ի առան Պարսկց» շատանաւուն ըստ 90 դ. «Գրի» (Գրիգորին), ըստ 57 Ա «Այլ» (Խաչատուր) գրած է. թե երեւուուղին է վերջինը:

Ընդհակառակն միայն 57 Ա Գրիգորիս կը ընծանած այս երկու կտրոները. «Կափայ չ գրէտորէս առ Աշխանանցրու: — Աւաշ զիմ աւուրցու», ու «Ասյ ինձ թէ ով եւ դու»⁴.

Ինչպէս վեր տեսանկը Սիստոն պատարի եւ հրատարակեցԳրիգորիս ստանաւորներէն, որ կրստիկ «Այս մանիքնեանն բարերով, այս կործ ունին 90 դ. եւ 57 Ա խառն կեշառուեցու գոտիթեանց մէջ եւ անառան, մինչ Ա Ենինեկեա (թ. 1259)⁵ ձեռագրուն մէջ Գրիգորիս անառան է Եւ արքամօր նին վիճակն ունին ստանաւորը նաև Ա Ենինեկոյ ձեռագրաց մէջ, որոնց մէջ Գրիգորիս ստանաւորը են «յերիրեալը եւ յարմարալը իւրաքանչիւր զիցոց» համգվանաստանաւորը կեշառուեցոյն, մասնաւոր թէ Եւ Եւ Եւ Եւ իւստեւութեանցին եւ Եւ ընդ նյոյու: Ա Ենինեկոյ գլխաւորաց թ. 1259 սիրազում էջ է Գրէտորէս Կանոնիկոս Ա Ենիներցայ ստանաւորն կան: Այս մասպէր երկու կտրոն ստանաւոր Գրիգորիս ունիմ աշխեւս, որոնց միայն թ. 1259ին մէջ կան, միւս որոյ Ա Ենինեկեան ձեռագրաց մէջ կը պակսին, ինչպէս կը ծանուցանէ Հ. Յ. Վ. Թարուակն: Ասաւինը «Խամս պատառկաց առ Գրիգորիս ընթացան Ա Ենինեկոյ կամ» Ա Ենինեկոյ առ աշխեւս Ա Ենինեկոյ թ. 57 Ա. Եւ 68 (աներու շարքն այլափոխեալ) մասնաւոր թէ 57 Ա եւ 68 տուն մ՝ աւելի ունին: Այս կտրոնին մէջ ձեռա-

¹ թ. 90 դ. թ. 152a—b նաև. թ. 57 Ա. էջ 109: Այս բանաւունի տունն աւելին եւ. թ. 68. թ. 229b, բ¹: ² թ. 68. թ. 153a: Հման. թ. 57 Ա. էջ 112: ³ թ. 90 դ. թ. 222b—223a: Հման. թ. 57 Ա. էջ 122: ⁴ թ. 68. թ. 239b, բ¹: ⁵ թ. 90 դ. թ. 232a: Հման. անհանչ. թ. 57 Ա. էջ 133: թ. 68. թ. 241a, բ¹: ⁶ թ. 90 դ. թ. 239b (լրաց առաջ): Ամբողջ թ. 57 Ա. էջ 139: Կանք այս անհանչ. թ. 68. թ. 249b, աւ: ⁷ թ. 90 դ. թ. 238b: Հման. թ. 57 Ա. էջ 138: Անհանչ. թ. 68. թ. 249a, բ¹: ⁸ թ. 57 Ա. էջ 137: Ենանակ. թ. 68. թ. 249a, բ¹: ⁹ թ. 57 Ա. էջ 70: Հման. թ. 90 դ. թ. 107a, եւ: 68. թ. 214a: ¹⁰ թ. 90 դ. թ. 108b, եւ 57 Ա. էջ 71—72: Ա. եկի կորոր քիւ մ՝ աւելուն: Հման. թ. 68. թ. 215b—216a:

դրաց տարբերութիւնն գոյզն են: — «Կայովիսի է նաև երկրորդ կտրորը՝ «Այ իմ աննան առաւթան», որ շատ աւելի երկար է, եւ զօր անուան ուստի իրը խաշարոյ ունին նաև. 90 դ (պկրան եղանակէն առև մը պակա): Այսպահն կը բաւէ ցուցընելու: որ կրնան ուրիշ շատ կտրոնները ըլլաւ Գրիգորիսի Կելառուեցաց առանաւորաց մէջ:

Այս Գրիգորիսի ստանաւորը երկու նշանարք կը գնենք հոգ իր օրինակ մըսի: Առաջնին միայն 90 դ. եւ թ. 1259 ունին: «Այ իմ աննան առավածան առաջն առաջն էստին: Երկրորդն 57 Ա. եւ 68 ձեռագրաց անվել անեցած մասն է՝ սիստան սրտմակայա դաշըն ատակն, եւ այս տունը չունի թ. 1259:

1. «Դարիհս յեմ» արքին ընկայ՝ ինձ կըակ անէլ վասիր:

Ունցաւ ու բնացու բնաւէր՝ հին ու նոր հնէն զուգեցի. Գու իւսի իւսին բնաւէր որ առա է իւսի իւսիէր: Թէ իւս ձեռաց անձ միսին է հնեան իւս և իւսին իւս:

2. «Այ մը իր այ առան առան՝ զի յայ երկու իւսէւու: Առան իմ հնէնեւ երթառ և ի իւսին զեւէն զի հնան:

Զ-գն անշապի առա քեզ՝ հուեւէւրը պն: որ գուն սուսին:

Առ առա արարին առա քու՝ որ յաւերհա ընդէ ուն իւս և իւս:

Այսպիսի սամկալեզու ստանաւորաց բազմութիւն Մ'ունի Գրիգորիսի Աղթամարցից որոնք բաւարական յամփանեան եամբ կը ըստան ձեռագրաւունց անց է, եւ մձան մասմէ սիրոյ տաղեր են: Ունաց վերէ կը գնէ թուականն եւ ոյն անձին անունն որ իւսէ ինդրերէ է նոյն երգը: Այսպէս «Շարպանինին ասն հերկը արտ տաղին¹⁰ վերէ կը յիւնէր՝ Ուստածառապու Մ'եծոփեցի յիւնէն ինաւացան եւ ես գոյեց: Թափան Հայոց ինհարիւր եւ թանառն եւ երկուն (1253): Ա-րիշ երդոյ մը¹¹ (սրուն սիրուն է կը կազմէ ու հազար մի վզոյ) սկզբանառապ կի կազմն այս խօսրու: «Եղիելի Գրիգորիսին առա է թվին Ձ(բարձր) Ա(պատմութ) Ա(-ու-):» (պ. 1515:) Այս մերջնն (թ. 46) ձեռագրին մէջ էստ առա «Գրիգորիս Աղթամարցից». Մարմին զնափուր զիկ, տաղու նոր մը Սատա. թ. 112 ասին առա Հման եւ երկու գու եւ ատաղէը Գրիգորիսի Աղթամարցու. 1. «Ահ այդիք մեր ծաղիկցան:» 2. «Ասուածանկար պատկեր յօրինեալ ի յարարզին:» 3. «Աբրահամիովից եղանակի գու եւ մըսին ի ատան Հնդկէ: Աշէր ծով ի ծաղիկուն:» 4. «Դու ես յԱղթան քրաքանէն, զը անկիր անին անեղական:» 5. «Դու ես արեցակ լուսին ի լուսան:» 6. «Մաքուր պատկերով՝ նման

¹ թ. 90 դ. թ. 111a—b. թ. 57 Ա. էջ 75 եւ 68. թ. 216b:

² թ. 90 դ. թ. 111a, 17—22.

³ թ. 57 Ա. էջ 72 եւ թ. 68. թ. 216a, ա:

⁴ թ. 1259 պատման:

⁵ թ. 90 դ. ՀՀ առաջին:

⁶ թ. 68 պատման:

⁷ թ. 68 պատման:

⁸ թ. 68 պատման:

⁹ թ. 68 պատման:

¹⁰ Մ'եր Մ'առ. թ. 112: Ցաղըն խորագիրն է «Անց արգարք» պատմացուն:

¹¹ Մ'եր Մ'առ. թ. 46:

Հրեշտակի : 7. “Դուք դրախտ յնդեմա տնկեալ
յանեղէն : ” 8. “Գարսունն երեկ պլղուէն յայգին . ո
եւ 9. “Անեցին տաճար, բանին բարերար : ”

Ա Եւ Տեղապէս Երիշ- ուղ կը տեսնենք 57 Ա
Ճեաւացին մէջ՝ “ՓՈ Նշանաւ ուստանաւորներք ։ Այս
ոչանը չենք գիտեր ինչ կը նոյն նշանակել ։ վաս զի՞
և ու Զ, “Գո՞ւ Եւ Զ Գո՞ւ Նշանակեն են ու ու միտք
Հետ չփոխութեան հետայ բառիւ ըստ իւ ըստ ինչպէս ։ Սա
սույց է որ այս նշանը կրոյ կորորն մէկ վեր
յիշաւած ։ “Այ իմ անընման ուղղման ուստ
անարորն մէկ տառն է, որ կը սկի Կանգնեալ ի
կառա երթվարց բառով ։ Եւ զօր թ. 90 դ. Եւ 68
ամին անոնաւ, իսկ Ունեակց թ. 1259 Օդրեցին
իսկ, Կընծոյէ: Երկուոք կառը կը սկի “Այ չէ
ձառայ քան թէ պարսիկ ։ Րատերով, զօր նոյնպէս
անոն թ. 90 դ. Եւ 68 ամաց պարեց անուան
Ու սինհան ու մաս ուսեած անուան: —

„Նոր եւ մասն եւ, եւ այն բառ նկատմանը
ի բարերարութիւն շգտանք ցայտ վայր բայց թէ նաև
այս կ ի բարերարանափառութիւնը կրծք են մարտց Ա-
զիւսան պարզ ինչ ինչ ձեռապիգը կ տեսնենք ուստի
զիւսան պարզ ինչ այս պրոցեսնեւս այս ձեռապիգը ու-
րոյն խո-թը մը կ կազմեն պետք է նաև ծանօթ
հայ ձեռապրաց ցայտ կարեւոր քանի մը տեղիկա-
բախներ առ եւ ասաց այլեւայլ ժեւեր կամ
ի բարերարութիւն :

4. B. S.

ԵՐԵՎԱՆԸՆ ՈՒՂԵԱՋՐՈՒԹԻՒՆՑ ԳԵՎ Ի ՀԵՅՍ
Նկատողութիւններ ձև քաղուածներ հայկական
ծերապենի:³

Ա. Բաղամիք Վարորդ Թարգմանչ՝ Ասատ: —
Բ. Սովոր Հորբանը Պատմութեան ձեռազիքը: — Գ.
Թուեկան Երգաբիր մասին: — Դ. Աշաբիր եւ Արտաւազ-
ի մասին: — Ե. Հայոց Այլորութեան: — Զ. Անվենու-
թիեն, Նշանակութիւնը: — Է. Վրաց տարեգործիւնսիք
հայական մասաբը մասին: — Ը. Ազաւ եւ Եաւ: — Թ.
Վանիք եւ Անանէք: — Ժ. Երսուն մանկութիւնը: —
Ժ. Աստուածածնի տեսիքը: — ԺԲ. Պօդոց առաջապահ-
ութիւնը: — ԺԸ. Վարորդ Վարպետի տեսիքը: —
ԺԾ. Վարուածածնի տեսիքը: — ԺԸ. Պօդոց առաջապահ-
ութիւնը: — ԺԾ. Վարորդ Վարպետի տեսիքը: —
ԺԸ. Վարուածածնի տեսիքը: — ԺԾ. Պօդոց առաջապահ-
ութիւնը: — ԺԸ. Վարորդ Վարպետի տեսիքը: — ԺԾ. Վարուածածնի տեսիքը:

Դեպի կաջածին ուղեւորութեանս ձեռնարկեցի Հայկական գրաւոր մատենագրութիւնից ա-

¹ p. 571, 6² 75; 2nd fm. 90 p. 216; 111a, 5 6² 6
p. 68. 216b, p.

68. **P-212a**, — b, w.

³ Մոյս յօդուածն ուրսերէն լեզուաւ հրատարակեց
անցեալ տարի ն. Մաս, ուսուցչապետ հայերէն լեզուի

ի Համազարմանի Թեղերպրոլիք: Անառությն անոնն
Մարք Ի. Խաչեանը վեճական է Արևոսուն. Զանետն ու
աւելացնելու մաս արգածական բառությունը („Զանետուն ասունակություն” աշխատանքում, 1970 թ., էջ 112-113): Այս լուրջական մասին 9 ատաման-
ները լրաց անհամար են բայց, դրանք պահպան:

Ф. ДУРД.

Հանգստաեան ժամերի զիտուոր պարագ-
մաննենքըց յետոյ՝ ևս նկարագում էր ի ձեմիսներ
մատենագրանիք բանի մի ձեռագրերը եւ նույն մի-
ջից քաղաքանաներ անաւոր. վերջններից կազմուած
են առաջին դրամութիւնները. Այսուեղ ի միջից
ըստն առաջնուկու քաղաքանաներ քրիստոնու ման-
կութեան մասն մի մասնութեանը պարզից, որ չնոր-
հակալութեամբ ընդունեցայ իւր սասացի կարսի
Տափաւոր Հայութ Յանոսի վարապահեալից, այն բար-
տուոր գիտուած պատահեցրց ինձ Անիի աւե-
լիցիւնում:

Ես Անի զնացի արդէն իմիմածնում աշխատանկներս վերջանելուց յետոյ ։ Աւելի եռև կանուխ կատարեցի շըլագայութիւններ մօտակայ նշանաւոր պայրեն, այսպէս օրինակ Մեւանոյ վահոքը՝ Մեւանոյ պատու (Քօնօքոյ) վերայ աւը եւ կազմոցի վահոք ճեղապահի ցողակե, ուր Ըստ կը տեսն ույն իսկ Եղբարի վըրայ Նմխածնի տասը ճեղապահի նկարագրութեան հետ միասին։

Էջմաննու կրօնաւոր Գալսւան Մկրտչեանի
էական գոյութիւնից յաջողցաւ ինձ համեմատել
Մվլէսն Խորհուրդաց պատգառութ բնադրքը Սուրբին
Պրատակի ձեռապրէ Հետ, որի խանու խօսք կը լինի
Ներկայ նկատութիւններից մեջ մէջ:

և այսպիսի խայտութեան շրջանակութեան
հիմքամբ չէն անառնի ստացիլ թ. Ա. Ա. Ցիշամին-
սեանին, Ճեմարանի տեսուշ Նահապետ արելզային,
Երես եւ պիգմոնոսի, Գեղանոց լորդաբանին, մա-
սնական պահապետ հ. Ա. Խաչիկի եւ ընդհանրապետ Հ. Յիշածինի բարութեան,
որոնց այլքան
քաջը եւ ուշագիր են գեղ ի իրեկան հրաւեր՝
մասնաւոն հայ Շնութիւններով հետաքրքրուու-
նեան:

Սյստեմ էւս յարգանքով պրայպատում եմ
խորին երախտագիտութ եւ ան զգացման հետ Նորին
Սրբազնութիւն անենայն Հայոց Կաթողիկոս Տ. Տ.
Մաքարին, որ բարյօժարութեամբ Հայոց Եղի-
անին գրքով ու անձնաբառով կային թողին ան-
պայման աղասի կերպով օգտակար համար: